

Sygn. akt: I 1 C 628/16 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: Hanna Cholcha

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2016 r. w Gdyni, na rozprawie

sprawy z powództwa **T. W.**

przeciwko **B. W.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanej B. W. na rzecz powoda T. W. odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 150,00 zł za okres od dnia 31 października 2013 roku do dnia 25 lipca 2016 roku;

II umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III zasądza od pozwanej B. W. na rzecz powoda T. W. kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 maja 2016 roku powód T. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. W. kwoty 320,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż przedmiotowa wierzytelność wynika z zawartej w dniu 13 października 2011 roku umowy, na podstawie której członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej, działającej przy ul. (...) w G. powierzyli mu funkcję „gospodarza domu”. Zgodnie z umową stron, za pełnione przez powoda obowiązki, przysługiwało mu wynagrodzenie w wysokości 30 zł miesięcznie, płatne od każdego lokalu, wchodzącego w skład zarządzanej nieruchomości. Jak wskazał powód, pozwana, jako zamieszkała w tejże nieruchomości, a zatem zobowiązana z ww. tytułu, nie regulowała należności w okresie od lutego 2013 do października 2013 roku, natomiast w grudniu 2012 roku oraz w styczniu 2013 roku pozwana uiściła opłatę w wysokości po 5 złotych w każdym miesiącu. Na kwotę dochodzoną roszczeniem składały się: 1) niedopłata za miesiące grudzień 2012 roku oraz styczeń 2013 roku w łącznej wysokości 50 złotych, 2) wynagrodzenie przysługujące powodowi za okres od lutego 2013 roku do października 2013 roku w łącznej wysokości 270 złotych.

pozew – k. 2 akt

W odpowiedzi na pozew pozwana B. W. wniosła o oddalenie powództwa w części. Pozwana przyznała, iż na podstawie zawartej w dniu 13 października 2011 roku umowy, ciążył na niej obowiązek uiszczania na rzecz powoda opłaty w wysokości 30 zł miesięcznie, a także, że zobowiązania tego nie wykonywała od marca 2013 roku do października 2013 roku. Jednocześnie pozwana podniosła zarzut przedawnienia części roszczenia powoda, tj. roszczenia płatnego za okres od grudnia 2012 roku do maja 2013 roku łącznie. Pozwana, twierdząc, iż brak było podstaw do wytoczenia powództwa przed sądem, gdyż powód nie wzywał jej uprzednio do zapłaty należnego mu wynagrodzenia, ani też

nie powiadamiał jej o wysokości tego zadłużenia, wniosła również o oddalenie powództwa w zakresie przyznania powodowi odsetek od ww. kwoty oraz o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania. Do odpowiedzi na pozew pozwana załączyła potwierdzenie dokonania na rzecz powoda przelewu w wysokości 150 złotych - na okoliczność wykazania, iż przysługujące powodowi roszczenie zostało zaspokojone.

odpowieź na pozew – k. 25v-26 akt

Na rozprawie z dnia 8 września 2016 roku powód T. W. – wobec odpowiednio: uiszczenia na jego rzecz przez pozwaną w toku postępowania kwoty 150 złotych, a także uznania zarzutu przedawnienia części roszczenia, tj. za okres od grudnia 2012 roku do maja 2013 roku włącznie – cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia zarówno co do kwoty 150 złotych jak i co do przedawnionej części żądania. Ostatecznie powód domagał się zasądzenia od pozwanej odsetek od kwoty 150 złotych oraz kosztów sądowych.

protokół rozprawy z dnia 8 września 2016 roku – k. 31 akt (zapis cyfrowy: 00:02:25-00:13:34)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 października 2011 roku członkowie Wspólnoty Mieszkaniowej ul. (...) w G. zawarli z T. W. umowę, w której ustalono, iż T. W. za pełnienie funkcji „gospodarza domu” przysługiwać będzie wynagrodzenie w wysokości 30,00 złotych płatne do 5. dnia każdego miesiąca od każdego lokalu, wchodzącego w skład zarządzanej nieruchomości.

bezsporne, a nadto: umowa z dnia 13.10.2011r. – k. 15 akt

B. W., zamieszkała przy ul. (...) w G. zobowiązana do uiszczania na rzecz T. W. kwoty 30,00 złotych miesięcznie, przekazała mu łącznie kwotę 10 złotych za grudzień 2012 roku i styczeń 2013 roku, natomiast za okres od lutego 2013 roku do października 2013 roku nie uiściła żadnej należności.

bezsporne

Po wniesieniu przez T. W. pozwu w niniejszej sprawie, B. W., w dniu 25 lipca 2016 roku wpłaciła na jego rzecz kwotę 150,00 złotych - tytułem wynagrodzenia za zarządzanie nieruchomością w okresie od czerwca 2013 roku do października 2013 roku.

bezsporne, a nadto: potwierdzenie przelewu – k. 27 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie był niesporny. Sąd ustalił go w oparciu o zgodne stanowiska stron, jak również o dowody z dokumentów załączone przez powoda i pozwaną w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu ani stron.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanej, jako zamieszkałej w budynku zarządzanej przez Wspólnotę Mieszkaniową ul. (...) w G., kwoty 320,00 złotych wraz z odsetkami - tytułem wynagrodzenia należnego mu za pełnienie funkcji „gospodarza domu” w niniejszej nieruchomości. Swoje roszczenie powód wywodził z umowy zawartej w dniu 31 października 2011 roku pomiędzy powodem a członkami Wspólnoty Mieszkaniowej budynku położonego w G. przy ul. (...), na podstawie której za zarządzanie nieruchomością przysługiwało mu wynagrodzenie w kwocie 30 złotych, płatne od każdego lokalu do 5. dnia każdego miesiąca.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż pozwana nie zakwestionowała ani faktu zawarcia ww. umowy, ani jej postanowień, ani też swojego zobowiązania względem powoda z wyżej wymienionego tytułu. Pozwana wskazała jednakże, iż roszczenie powoda w części dotyczącej wypłaty należnego mu wynagrodzenia, płatne za okres od grudnia 2012 roku do maja 2013 roku włącznie, uległo przedawnieniu. Uznając zatem zasadność części powództwa, pozwana

wpłaciła na rzecz powoda kwotę 150 złotych, tj. kwotę stanowiącą wynagrodzenie należne powodowi za okres 5-ciu miesięcy tj. za okres od czerwca 2013 roku do października 2013 roku.

Stosownie do art. 118 kodeksu cywilnego: jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Terminy wskazane przez ustawodawcę mają charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że nie jest dopuszczalna ich modyfikacja w drodze umowy stron.

Świadczeniem okresowym jest każde świadczenie, w którym dłużnik zobowiązany jest do spełnienia wielu świadczeń jednorazowych w określonych regularnych odstępach czasu, w ramach jednego i tego samego stosunku prawnego, łączącego strony, gdzie przedmiotem świadczenia są pieniądze lub rzeczy oznaczone rodzajowo.

Zgodnie natomiast z art. 120 § 1 k.c., bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Przez wymagalność roszczenia należy rozumieć stan, w którym wierzyciel mógł skutecznie domagać się zaspokojenia swojego roszczenia. Bieg przedawnienia, jak stanowi art. 123 § 1 k.c., przerywa z kolei m.in. każda czynność dokonana przed sądem i mająca na celu dochodzenie bądź ustalenie roszczenia.

Mając na uwadze powyższe rozważania wskazać należy, iż roszczenie dochodzone przez powoda miało charakter świadczenia okresowego, a zatem, że podlegało trzyletniemu terminowi przedawnienia. Umowa stron wyraźnie wskazywała termin płatności wynagrodzenia należnego powodowi na dzień 5. każdego miesiąca, co w konsekwencji prowadzi do uznania, iż jego roszczenie w tym właśnie dniu, w odniesieniu do każdego kolejnego miesiąca, stawało się wymagalne. Wobec faktu, iż powód wniósł pozew w niniejszej sprawie 11 maja 2016 roku, w świetle powyższych rozważań należy uznać zatem, że w stosunku do okresu od grudnia 2012 roku do maja 2013 roku, za które powód pierwotnie domagał od pozwanej wynagrodzenia na kwotę łączną 170 złotych, doszło do przedawnienia jego roszczenia.

Powód, uznając zarzut przedawnienia, cofnął powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do żądania za okres do maja 2013 roku łącznie tj. kwoty 170 złotych, a wobec uiszczenia należności pozwanej za pozostały sporny okres - także co do kwoty 150 złotych.

Stosownie do brzmienia art. 203 kodeksu postępowania cywilnego: pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem pozwu połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zgodnie natomiast z § 4 ww. przepisu: Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie Sąd, oceniając okoliczności sprawy, nie stwierdził, by czynności powoda, pouczonego o skutkach cofnięcia pozwu oraz zrzeczenia się roszczenia, były sprzeczne z prawem lub zasadami życia społecznego albo też aby zmierzały do obejścia prawa. Jednocześnie, mając na uwadze, iż cofnięciu pozwu towarzyszyło jednoczesne zrzeczenie się części roszczenia, a w konsekwencji, że zgoda pozwanej na cofnięcie pozwu nie była w niniejszej sprawie wymagana, Sąd – na podstawie art. 203 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w części dotyczącej zapłaty kwoty 320 złotych, o czym orzekł w punkcie II sentencji wyroku.

Mając na uwadze treść pierwotnego żądania powoda, do rozstrzygnięcia Sądu pozostało zatem żądanie powoda zapłaty należnych od kwoty 150 złotych odsetek.

Wskazać należy, iż pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa także w tej części, jak również zażądała obciążenia powoda kosztami postępowania. Pozwana powołała się przy tym na okoliczność przedwczesnego wytoczenia powództwa, twierdząc, iż powód nie wykorzystał innych możliwości rozstrzygnięcia sporu, a w szczególności nie przesłał jej wezwania do zapłaty, ani nie informował jej o wysokości zadłużenia.

W ocenie Sądu zarzut pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Jak stanowi art. 481 § 1 k.c.: jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odpowiedzialność dłużnika ma zatem charakter absolutny i wynika wprost z negatywnej oceny opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia. Fakt wykonania zobowiązania po terminie sam w sobie nie zwalnia z obowiązku uiszczenia na rzecz wierzyciela odsetek od należności głównej. Co więcej, w kontekście stawianych przez pozwaną zarzutów, należy nadmienić, że na uprawnienie do żądania zasądzenia odsetek za czas opóźnienia, nie wpływa także aktywność wierzyciela w dążeniu do zaspokojenia roszczenia. Nawet gdyby przyjąć, iż powód istotnie nie wzywał pozwaną do zapłaty, ani też nie informował jej o zadłużeniu, co jednak nie zostało przez pozwaną wykazane, należy przyjąć, iż fakt pozostawiania przez nią w zwłoce dostatecznie uzasadnia żądanie powoda.

Na marginesie wskazać zaś należy, iż nie sposób uznać, że pozwana, jak twierdzi, nie wiedziała o wysokości nieuregulowanego zobowiązania, skoro w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana informuje, iż była świadoma zawartej w dniu 13 października 2011 roku umowy i wynikającej z niej konieczności uiszczenia opłat za zarządzanie nieruchomością w wysokości 30 złotych miesięcznie.

Mając na względzie powyższe, żądanie powoda co do zapłaty odsetek od kwoty głównej 150 złotych należało uznać za zasadne i przyznać powodowi odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty 150,00 złotych za okres od dnia 31 października 2013 roku do dnia 25 lipca 2016 roku, tj. do dnia zapłaty, o czym Sąd orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III sentencji w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c. i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążył nimi pozwaną, jako stronę przegrywającą postępowanie.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć powodowi,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.